

Hilsen på en stille og anderledes tirsdag

Stil dig i en solstråle

Vi befinder os i en sær og forandret tid.

Alt det vi kender og plejer er ændret.

Igen og igen har sundhedsmyndigheder og regering indtrængende appelleret til, at vi nu i en alvorlig tid, står sammen ved at holde afstand.

Det føles helt forkert, at vi skal passe på hinanden ved at holde afstand til hinanden. At, vi ikke kan strække hånden frem til hilsen; eller skrå over vejen og få en snak, når vi går tur. Men, at vi må nøjes med et blik, et smil eller vink på afstand, inden vi går videre og ellers holder os for os selv.

Vi må tænke kærligt kreativt i denne tid.

Og det er godt erfare, hvor meget nærhed og omsorg, der kan ligge gemt i et smil eller vink på afstand.

Eller i et telefonopkald eller en sms. Og godt også at mærke, at vore fællesskaber i denne tid finder nye veje. At vi står sammen og hjælpsomheden blomstrer.

Lad os fortsat finde nye måder at stå sammen hen over de grænser og den afstand, der lige nu er i mellem os.

Og så tror jeg det er vigtigt, at vi finder nogle gode rum at gå ind i denne tid.

Vi kan så nemt blive grebet af frygten i disse dage, når nyhedsstrømmen i en lind strøm bringer billeder og opdate-ringer fra en verden nær og fjern truet af en pandemi.

Men, der er Gud ske lov også andre steder vi kan vende os hen i denne tid. Aldrig har der vel flydt så rig en strøm af gode håbefulde ord på nettet fra kirker nær og fjern. Håbefulde ord, som jeg dagligt lader flyde ødselt over uroen, der så nemt får overtaget, i disse dage.

Særlig en kollegas ord ramt mig i dag dybt.

Fra forårssolens stråler i en særegen øde gågade i en af landets største byer – havde hun stillet sig i en solstråle – mens hun sagde: *Stil dig i en solstråle i denne tid!*

Og fra forårssolens livsgivende stråler appellerede hun til, at vi i disse dage husker at stille os i en solstråle.

Det kan være helt bogstaveligt i disse smukke solbeskinnede forårsdage. Men, det kan også være ved at lytte til smuk musik, du holder af. Eller ved at læse gode ord. Eller ved at slå op i salmebogen og læse eller synge en salme.

Lad os i denne tid minde hinanden om, hvor vigtigt det er, at vi ikke kun stiller os i den alvorlige, dystre nyhedsstrøm – men også husker at stille os i en solstråle. En solstråle, der kan varme os med lys og håb.

Og lad os minde hinanden om, at selv om kirkedørene lige nu er lukkede, så hvælver Guds himmel sig lige så åben over os som altid.

Jeg vil slutte med et vers fra en ny smuk salme af Janne Mark.

*Syng for alverdens urolige hjerter
hvor angst og smerte har magt,
syng, råb, forkynd at din fred også er der
ingen er glemt, ingen tabt.*

*Lad et mærke stå, læg et spor ud at gå
evigt, for altid er du
på vej til alverdens urolige hjerter
med din velsignede ro.*

De bedste tanker og hilsner til jer alle
Sognepræst Bodil Nørager

